

Nr. 5.
An. VII.
1883.

Gherl'a
1/13
Martie

FAMILIUL PAUNILOR

Apare in 1/13 si 15/27 a luni. — Pretiulu pre unu anu e 4 fl., 1/2 anu 2 fl.
pentru Romani'a pre anu 10 franci — lei noi.

DOMNULU TUDORU.

— Novela istorica originala. —
[Premiata cu 100 franci.]
(Urmare.)

In noptea ce a urmatu cu ploia sgomotosa o trasura ferí din drumú, aprópe de gradina monastirei, ce era incungiurata cu unu zidu de petra. Doi ómeni inveliti deschisera mic'a usitia, apoi din gradina trecura in curtea cea pardosita. Intunereculu era adencu, inse prin ce intunerecu nu patrunde ochiulu celui ce iubesc?

La capetulu trepteloru era o fiintia indosita, — boeriulu se apropiá intrebându: — cum stamu? Bine! respunse ea fórte incetu.

Ti-ai tiénutu parol'a! dise doftorul, cá-ci ei erau. — Se tiénemu si noi pe a nóstra. Si o punga cu auru cadíu in mânilé ei.

Apoi i caléuzi pe trepte, ascultându la ficare pasiu. In ambitulu intunecatu deschisè o usia, ace'a ce dandu catra chiliale novitaloru — era inchisa si deschisa numai de mân'a prioreséi, — asiá fiindu in buna-credintia, cá veghiaza cu o intieleptiune rara.

Cându intrá doftorul la Paun'a, ea asiá era de perita, încatu numai vorb'a boeriului o sustienu. Dar' nu era vreme a schimbá fragedimi, — dorulu si dragostea trebuiau se taca. Boeriulu o invelise — portarés'a asiediá o rochia lângá patulu preste care trase perdelele, — era Paun'a se credeá prada a unui visu dulce, a carui desceptare avea se fia veninósa.

Esí cá o umbra dupa alte umbre, si candu atinsè ventulu obrazii ei aprinsi, ér' usi'a gradi-

nei cadíu inchisa dupa ei, Paun'a ar' fi strigatu: — „scapata!... scapata...!”

Indesiertu asceptá deminétiá maic'a staritia seularéa novitiei, — ea sciá cá fét'a in nopti fàrà somnu abiá spre diua prindeá odihna — socoti totusiu cá dela ceasulu de rogatiuni nu va lipsi. O sora fú trimisa se védia caus'a intardiérei. Perdelele erau inca trase, tacerea netulburata — a buna-séma era inca cuprinsa de somnu ténér'a novitiei. Stariti'a era multu mai stricta, decâtu se nu mérga ins'a-si a se incredintiá. Ce mare î-i fú surprinderea cându descoperí ea Paun'a disparusè.

Mani'a î-i fú cu atátu mai nemarginita, cu câtu nu gasí modulu prin care esise fét'a.

Indata se trimise Corbianului unu curieriu a-i dá in scire, infricosiat'a rusíne. — Elu o primí togmai cându la altariulu monastirei Tismana, statea Paun'a cu salba si giulgin de mirésa si lângá ea Olténulu, ér' inainte preotulu Nicodimu ce invocá binecuventarea ceriului, asupr'a legaturei lorú.

Acésta fuga indrasnétiá se latí totu asiá de iute, cá si vestea ca ispravniculu judetiului Gorju se pomenise totu in ace'a nópte calcatu de nisce voinici, ce nu-i facura alt'a, decâtu luara pungile din lad'a ispravniciei, adeca: sudórea mocartieniloru — dupa cum numiáu grecii pre tierani. —

Totu asié o patisë vètavulu ocneloru mari si mai câtiva arêndasi si boieri, cunoscuti de fàrà mila si Ddieu.

Aste hotii facura mare sgomotu, diceáu ca este haiduculu Nitiu, éra altii sioptiáu ca tieranii s'ar' fi intielesu la olalta, a dá navala in asupritorii loru.

Incepura minunile. — Poporulu se improtivia a dá birurile, cà-ci aveá se sustièna pre cei ajunsii la sapa de lemnu. Ei cercáu drepturile stramosiesci, tragându-se spre acele trei judetie fericite, la câte unu signalu ce érá fôrte misteriosu. O veselie incepù a isvorí — ciocaneáu la arme, si se intreceáu in lupta.

Veniáu prin nopti adênci cântându cântece ne mai pomenite. Unu entusiasmu le vibrá glasulu, intonându:

„Dela vale in Cernetiu
Este unu mare nuculetiu,
Nucu i mare frundi'a-i rara
Si in clu plângu cucii din tiéra,
Si se plângu si se gelescu
Ca-au pierdutu bunu stramosiescu...

Érá dara in o dalba diulitia, candu se vedea unu néuasiiu flacău tiênându spre Cernetiu,*) incâtu pâraiaí drumulu sub petiôrele lui. Mersù i-erá sprintenu, tiêneá capulu cá bravii, iara ochii i-rotia cá vulturulu din stânca. Asiá érá de strumenu cá ferulu, asiá de indrasnetiu cá voiniculu, si asiá de impunatoriu cá regele cu corón'a de podóba.

Tiêneá o mâna la sierpariu, si mergeá cá dusu de vertegiulu unui doru, incâtu se nitá ómenii dupa elu cá dupa unu Iorgovanu din poveste. Nime nu-i diceá pe nume, toti se inchináu cu strigatulu: — Se traiesci Mari'a t'a!

Cându intrase in satu, la cas'a cea domnésca, singura, de alta data, nisce braçie pline 'lu cuprinsera intr'unu tîpetu de bucurie.

Pauna! esclamá elu sarutandu fruntea unei femei rumene si fericite — câtu esci tu de gingasia in asceptarile t'ale, — me faci se credu raiulu aici pe pamentu.

Ea 'si puse capulu pe umerulu lui sdravenu, éra elu o strinse ferbinte catra sine.

Mai multu tempu jacù in acêsta tainica fericire. — Paun'a érá unu angeru, éra elu iubindu incetase de a fi fahnica si indrasnetiu.

Femei'a apretiui acêsta schimbare a lui, talmacindu-i prin o dulce sêmtere, cá amorulu este ce ajuta a redicá séu resturná popóre si tronuri. Amorulu e Dieitatea ce isgonesce grigile; elu numai póte se indoiasca nobleti'a si virtutea la trépt'a de vitegia si patriotismu.

*) Post'a capitala a judetiului Mehedinți — pre a carui locu s'a redicatu mai târdiu orasiulu: Turnu-Severiu.

Amoru si patria! — murmurá elu, suntu carii 'mi dadura viétia. Fie-care palpitu, ruga ori pietate voiu jertfi loru, — cá o santa tamâiere se se redice cugetarea mea la ele.

Amorulu i-i érá gingasiu cá crinulu, divinu cá nevínovati'a. — dar' óre patri'a? Oh! ceriu poternicu, in ce intunerecu jaceá ea? — Fruntea natiunei ce se redicáse odinóra pâna la nori, acum érá trista si plecata in umilintia. — Aveá óre cândv'a se se schimbe, séu o se remana in veci totu asiá?

Nime nu érá se-i respunda la aceste idei sinistre, nici o umbra séu geniu care se-i arete calea, pentru a mântui poporulu iubit.

Érá cu durere in sufletu, dar' cu credintia inca vina in pieptu.

„Tudore graí Paun'a — nu sciu gândurile t'ale, dar' se scí ca versese ori-ce turburare preste noi, voiu suferi bucuros pentru tine si dragostea nóstra.

Marturisirea ei fù isvoru de noi nedejdi. Oh! lumina si luminatórea gândirei — díse elu, oh! ceriu induratu, lasa-me in lupta se risipescu mi-siel'a, si se scapu patri'a de umilire! Ddieule, o invingere ceru pentru glori'a Romaniei, apoi chiamo-me-me veci'a neincungiurata — voiu fi indestulatu, cà-ci stéu'a vietiei mele m'a luminá si acolo.

„Da! Tudore, uniti pâna la mórte, uniti si dupa mórte. Mâna in mâna si acolo, unde sórele ceriului va incungiurá capulu teu falosu cu cunun'a s'a sânta voiu fi totu lângá tine, cu dragoste si credintia.“

Boeriulu o sarutá fierbinte. Cuvintele ei dovedira, cá din sfiit'a féta se desvoltáse o femeia sacrificatóre. Parintii ei inversiunati nu-i iertara fug'a din mônástire — dara ea fágáduise a se aréttá vrednica de iubirea loru.

— Pauna! díse elu cuprindiéndu midiloculu ei subtíre — ursit'a omului e schimbatóre si eu vréu se scí totu ce se petrece in sufletulu meu.

Boerii si tieranii ce vedi la noi i-am rescu-latu atunci, candu te vediui pe tine. Icon'a t'a a mersu de atunci cu mine, si nu m'a mai parasitu. Si de ar' poté vorbí nóptea ti-ar' spune ce am suferitu cându audii de fagaduírea maicei s'ale; — si de câte-ori, dusu de vertegiulu unui doru nestinsu, ocoliam mônástirea unde erái tu.

O suflare de ventu scuturá tablele ferestrei, ce dá in curtea ocolita de tufitie inmugurate. Boeriulu rupse firulu vorbeii, cà-ci nisce câni incepura a urlá cá in ajunulu unei intemplari fioróse. Usi'a din préjma se deschisè, unu slugariu intrá spunéndu cá din rescrucea codrului se apropia o ceta de ómeni armati.

Voru fi nescari-va boeri — díse Tudoru, — dóra întórece chiar' Arbore din vale?

Ba! dieu stapène de suntu ei. Toti suntu pe cai, cá la vênatu de mistreti.

Ei ba! apoi mergi le deschide portile, se nu dica carev'a cá boeriulu Tudoru nu scie se intimpine dupa cum se cade pre semenii sei.

Slug'a esî — dupa elu si boeriulu, cá-ci zaricum se slobodiá preste ingraditura unu omu inaltu.

Desî erá numai unulu — tréb'a erá prepui-tóre. Slug'a se sí invêrtiá dupa o pragîna, dar' óspele nu poteá fí reu, cá-ci sgrabalatu si ruptu de carne se aruncá la genunchii boeriului, rogandu-lu se aiba mila de elu.

Bine, crestine, dar' ce te amenintia? — in-trebá boeriulu.

Poterassii me gonescu. Nu suntu hotiu, nici ucigasiu; aibi mila, si sfintii 'ti voru resplatí.

Poteá fí flácàulu cá la 28 ani, cámb busoiu la trupu — nu prea istetiu, si cu fric'a mortii in spinare.

Elu istorisí-se o patiania in care trase cutítulu intr'unu coconasiu, ce vrea a desmerdá o biéta lelitia inspaiméntata. Nimerniculu tipà de se pornira poterasii dupa elu.

'Lu conduse boeriulu in casa, unde cu si-alulu cingátorei 'si infasiura petíorulu atinsu de o giulea. Apoi 'si proptí capulu, éra cu degetele se afundá in perulu seu roséticu. — Paun'a, la unu semnu a sociului, adusé nisce vestminte invecchite si le pusé preste velintele óspelui, — ér' pre capu 'i aruncá unu giulgiu cá boeritiele mici, — pusé apoi pe mésa nisce fingele. Se asiediá dupa ace'a si boeriulu la mésa si câte trei incepura a se sfatú.

Fusese vremea, cá-ci bataturi aspre se audiáu in pórtá. Boeriulu esí intrebându de dorintiale loru.

Hei! disé elu dupa ce 'i ascultá, ve-ti face isprava prindiéndu pe nimerniculu ce loví pe Eugheni'a s'a. Cautati numai ori ce cotu, ba déca pofititi a ve ostení si in curtea de josu voru se ve stea la façia si argatii mei, macaru ca nu e pré cinstelnicu pentru mine, care me tragu din vitia si me cunoscú cu ómeni de cinste.

Cantarà de-a-rëndulu, pâna-ce conducatoriulu deschisè si usi'a unde erá boeriti'a. O trase inse iute, ochindu cucónele ce se sfatuiáu la olalta.

Nu erá incòtròu proclétulu perisè cá un'a naluca. — Ar' fí apucatu comandorele de nou a cautá, cá-ci greculu 'i fagadui-se bunu bacsísiu, — apoi ce scí! din ast'a poté se-i vinà si noroculu. Se temeá inse a nu duce pe boeriu in mania.

Plecarà fàrà isprava, si Tudoru cautà dupa ei cu surisu, cá-ci in consciinti'a s'a insemnà o fapta buna mai multu.

A fostu totu-de-a-un'a caracteristic'a romanu-lui ospitalitatea, cu care intimpina pe ori cine.

Din ast'a 'si facuse ipocrisi'a unu isvoru, spre a inveniná o virtute marétia.

De se gândiá boeriulu la ast'a, a-buna-séma aprindeá insusi coperisiulu sub care adapostisè pe unu svénturatu fàrà nume. Dar' aveá o anima milósa acestu boeriu, éra boerés'a din flóre se facuse angeru.

[Va urmá.]

EMILIA LUNGU.

Draguti'a mea.

Eu inca am o dragutia,
O frumósa románcutia;
Catu-i lumea sémenu n'are,
Pentru-ca-i din vitia mare!

Am iubitu-o din pruceia l...
Si-oiu iubi-o in vecia;
Ca-ci Dumnedieu mi-o-a datu!
Se-o iubescu neincetatu!

Candu o vedu ca-i merge bine:
Anim'a crece in mine!
Candu o vedu ca-i merge reu:
Stau se pieru si eu mereu!

Pre draguti'a mea romana,
Me intrebi: cu cum o chiama?
Numirea ei et amosíeeca
E: Natiunea romanésca!

IOS. J. ARDELEANU.

Lui Petru Dulfu.

Precum intru o lunca — cându primavér'a vine —
Mii paseri concertéza in dílele senine;
Dar' cá st filomela nici un'a dintre tóte
Se te patrunda in sufletu si-'n anima nu póte:
Asiá si tu maestre — din toti cáti au strunitu
Poetic'a loru lira la sórele 'ncalditu
In lunc'a din „Amiculu Familiei“ gherlanu —
In sufletulu meu unicu remas'-ai suveranu.

Cântarea t'a cea dulce — ori unde-amu audit'o —
Cá peregrinulu ap'a in desiertu cu amu sorbit'o
Si setea nici odata ea nu mi-a potolitu.
Ideile-ti sublime — poetule iubitu —
'Ti punu pe a t'a frunte nu diademe reci.
Ci lauri de vístia, ce-oru straluce 'n veci
Si sceptrulu teu, ce léga o lume 'n armonia,
Mai tare-i decâtu sceptrulu din ori ce-'mperatia.

Revina dar', revina in lunc'a t'a iubita
Cá se te asculte-o lume, de vócea-ti multu dorita

C. MORARIU.

Mi-asiu dá totulu pentru tine...

Pentru ochii tei asiu dá
Anim'a-mi ce nu-i a mea,
Cá-ci de multu mi-o ai furatu
Prin unu dulce sarutatu.

Pentru dulcea t'a guritia
Ti-asiu dá raiulu copilita,
Ce de multu mi l'ai fostu datu
Prin unu dulce sarutatu.

Pentru anim'a-ti curata
Mi-asiu dá fericirea tóta,
Fericirea ce-am pierdutu
De cându nu te-am mai vediatu.

„Mi-asiu dá totulu pentru tine“
Cá-ci fiendu o-dat'a mea
Fericire, raiu si bine
Le-asiu sorbi pre bus'a t'a.

Georgiu Simu.

Despre ameliorarea rasei umane.

Originea reului; cauzele decrescerea poporatiunilor; midilócele pentru a perfectoná constitutiunile morbide; viétia celibatará; modulu cum ar' trebú se se faca casatoriile; bólele ce impedeá uniunile conjugale etc.

(Urmare.)

III.

Am dísu in nr. trecutú cã este fórté necesará o mare ómogenitate in uniunea conjugale, pentru a creá copii de temperamentu, de caracteru si de capacitate in raportu cu calitatile ce autorii copiiloru au posedatu. Ast'felu unu omu de unu temperamentu nervosu, déca va luá in casatorie o dama nervósa, voru aveá mare siansa a procreá copii, nu numai nervosi, iritabili, cu caracteru fórté necájitosu, dér' inca si mai multu: copii acestor'a potú fi atinsi de afectiuni nervóse grave, precum suntú hysteria, epilepsia, alienatiunea etc. etc.; séu déca copii acestor'a voru fi sanetosi, urmasii lorú negresítu cã voru fi afectati de bólele mai susu citate.

Asemenea contractarea maritisiului intre dóne persóne de unu temperamentu limfaticu, ambii fiindu blondi, voru dá nisce urmasi cu puçina fortia vitale, si voru fi dispusi lesne la multe bóle, prin caus'a debilitatii generale. O deosebita alimentatiune tonica este necesara mai multu acestorú persóne pentru a modificá óre-cum constituti'a lorú.

O mama phtisica nu trebúie a alaptá copilulu seu nici-odata; asemenea si-o mama nervósa; ele trebue se caute nesce dóici de-o sanetate perfecta.

Individii nascuti din parenti tuberculosi supórta seu alimente prea carnóse; carnurile albe si alimentele slabe, laptele, óuele, le convinu mai bine.

O buna igiena, unu aeru curatu, fara se fia rece, este unu ce utilu in esistentia tuberculósului; organele respiratiunei voru fi lasate mai multu intr'o stare de linisce; voru evitá de-a cântá.

La scrofulosi alimentatiunea tonica si o atmosfera maritima póte modificá intr'unu modu favorabilu starea generale a acestei afectiuni ereditare.

Guttosii se se abtie de-a mánca multu, si nu trebue se manance alimente pré nutritive; ei trebue se faca unu esercitiu regulatu la aeru curatu, pe tempu uscatu si frumosu.

Iudividoru nervosi li se voru interdíce ori-ce emotiuni si ori-ce felu de escese, voru cautá mai multu o profesiune cu mai multa linisce intelectuale. Cei predispusi la alienatiune nu trebuescu incuragiati la lucrari de spiritú, unde creerii trebuescu a se luptá pré multu.

Domnii Broca si Bertillon sustienú cã rasele cele mai puçinu amestecate, cele mai pure, suntú mai puçinu espuse la afectiuni, pe candu Trousseau si Boudin spunú cã maritisiulu consanguinu este vatamatoriu. Prim'a ópiniiune este mai in armonia cu ópiniiunile ce am emisú in acésta scriere. Déca se intempla intre uniunile consanguine óre-cari infirmitati séu bóle, in casulu candu ascendentii voru fi sanetosi, si descendentii, de sí in unire consanguina, voru fi sanetosi; prin urmare uniunea conjugale intre rudenii nu este o causa de degenerare a rasei nóstre, precum nu este nici intre animalele inferióre.

IV.

Conclusiunile ce voiú trage din studiulu ce am intreprinsu, se repórta la luarea mesurilorú necesarii pentru a ameliorá si perfectoná ras'a umana. Aceste mesuri potú fi luate numai de unu comitatu medicalu capabilu; si de si ele paru greu de executatu, totusi

in raportu cu avantajiele ce ele suntú chiamate a dá societatiei in genere, voru puteá fi lesne aplicate.

Nimeni nu póte se fia mai bine in positiune de-a cunósce descrescerea progresiva a rasei umane cá mediculu: elu este in fia-care momentu in raportu cu tóte clasele societatii; prin urmare numai lui i este datu a studiá midilócele necesarii pentru luarea mesurilorú de imbunatatirea rasei, cá-ci elu singuru vede si apreciaza in acel'asi tempu mişcarea poporatiunii in generalu, considerandu starea morala si fisica a fia-carui moritoriu.

Amu aretatu mai susu afectiunile ereditare cari se transmitu la posteritate; dér' cum tuberculós'a, scrofulós'a, sifilisulu etc. etc. suntú maladiile cele mai frecvente, si incarnate mai in tóte clasele societatii, este lesne de intielesu cá unu copilu din parenti sanetosi, fiindu alaptatu de-o dóica care in sangele seu are virusulu afectiunilorú precedinte, póte nu numai a deveni elu bolnavu, dér' a transmite afectiunea si parintilorú sei ce eráu sanetosi; inse ce'a ce nu intielegemu este nepasarea cu care asistamu la evolutiunea lorú, fara a ne ocupá de-a distruge reulu ce ne bantuie.

Cum se face cá de multu tempu ómenii artei s'au ocupatu si se ocupa neincetatu cu midilócele ce trebuescu luate pentru a stirpi séu vindecá unele maladii accidentale precum suntú: febra tifoida, cholera etc. etc. pe candu de afectiunile precedinte, cá tuberculós'a scrofulós'a si sifilisulu, cari suntú mai frecvente nu se ocupa indestulu? Pentruce candu cauzele ce determina, aceste afectiuni suntú multu mai bine cunoscuté de câtú ale morbelorú accidentale, pertru ce nu ne-amu ocupá a inpedecá nesce cauze despre cari nimeni nu póte negá ca nu le cunóschemu? Voiescu a díce ca cunóschemu destulu de bine cauzele tuberculósei, scrofulósei si sifilisului, si cunóschemu puçinu seu mai de locu cauzele cholerei, febrii tifoide etc. Cu tóte acestea ce este mai logicu decâtú acésta, cá odata causa unei afectiuni cunoscuta, se ne armaumu directu contr'a ei, opunéndu-i cá se dícu asiá o bariera de feru?

Nu voiú se dícu cá sifilisulu ce se afla in sangele bolnavilorú este in totu-de-a-un'a transmisu prin ereditate; nu potú sustiene neavéndu probe suficiente, cá tuberculós'a nu este de câtú o affectiune ereditara cá si scrofulós'a; inse nu este mai puçinu cunoscutu de lumea medicala cá aceste afectiuni in maioritaea casurilorú, se transmitu prin ereditate.

Déca este ast'felu, apoi credú cã ori câtú de greu ar' fi de executatu mesurile necesarii la imbunatatirea specii nóstre, ar' trebú se trecemu preste aceste dificultati, luptandu pentru a modificá constituti'a organica a celorú ce suntú pe calea unei afectiuni ereditare.

Pentru acést'a nu-mi remane decâtú a amenti on. publicu medicalu cá, déca vomu avé o statistica esacta, de bólele ce distruge viétia ómenésca, vomu vedé ca afectiunile ereditare suntú cari dau celu mai mare contingentu de mortalitate, ér' nici-de-cum cholera séu febra tifoida, de cari se ocupa toti medicii a cautá midilócelu vindecarii lorú.

Talia rasei nóstre, conformarea fisica a organelorú nóstre, tóte denota o degradare fisica la care nu trebue se stamu impasibili, cá-ci precum amú dísu, de la noi depinde ameliorarea rasi, si ce este mai curiosu, — si acést'a se vede mai in tóte tierile, — cá invetiatií artei se ocupa cu perfectiunea raselorú animale, pe candu de perfectiunea nóstra propria nu facemu nimic.

Stabilindu dar', precumu resulta din acestu studiu ca morbele de cari vorbescu se transmitu prin ereditate, rămâne se vedemu cum amu poteá impedecá reulu? Eca cestiunea delicata la care respundu cu temere, cá-ci pentru a ajunge la scopu, va fi necesitate de-a formá legi esprese, cari nu se votéza de corpulu medicalu; cu tóte acestea o interventie din partea unui comitatu medicalu ar' aveá, credemu unu resultatu favorabile.

[Va urmá.]

Iubitei mele...

Cea mai dulce dí 'n viétia copilitia am avutu
Cându pre rumenele-ti buze am depusu primulu sarutu,
Visulu inimeloru nóstre fačia 'n fačia Pam vedutu
... Cându in mândr'a-ti gradinutia — negurile-au disparutu.

Se ni-alinamu acum dorulu, si doreri se nu sémțimu,
Te iubescu, me iubesci inca... Spune-mi ce se mai dorimu?
Ne-amu luptatu destulu cu dorulu, pâna ce Pam sfarimatu;
Se trařimu dar' in sperare... pentru primulu sarutatu.

Sémțiu si voiu sémțí pre buze-mi foculu celu farmecatoriu
Ce-mi lasá-si din inimiór'a-ti plina de gingasiu amoru,
Si-oiu sémțí pentru vecia potolitu unu doru placutu
Pentru-aceleu momentu ferice, cându mi-ai datu primulu sarutu.

N. DIONE.

GLUM'A VENTULUI.

— Novela. —

[Urmare.]

Enricu erá destulu de emotiunatu de aventur'a picanta, in care se introdusesé, si doriá multu mai tare a cântá in societatea Bertei, decátu câtu indrasniá a-si marturisi siési; si pentru-ace'a đupa-amédiadi'a i-i parú multu mai lunga decátu alta-da'a.

Ser'a se imbracă asié cá se sémene câtu se póte de bine cu unu lucratoriu in vestminte de serbatóre si ascundiéndu-si romañcele si hobo'a sub vestminte, cá se nu descepte atentiunea sořiloru Tasteleanu, se dusé la casciór'a Leblanc.

Elu erá in perplesitate, pentru-cá 'si propusesé a restitui Bertei „Imitatiunea“ — intre a carei foi vèrise o epistolitia esplicatória. Erá o incercare indrasnétia, póte periculósa, — dar' dinsulu 'si propusé cá se-si recáscige cu ori-ce pretiu epistol'a rosa, care aveá unu cuprinsu atátu de ridiculu.

Grigítóri'a rumena la fačia 'lu privi lungu si 'lu introduse intr'unu salonasiu deliciosu, unde famili'a Javelinu nu intardiá a-lu insoçi.

Javelinu 'lu pusé se cânte, si cá si cum ar' voii a-lu esaminá i-i propusé dóne-trei arii destulu de grele, cari dinsulu le esecută spre indestulírea tuturoru; Bert'a 'iu insoçi cu pianulu.

Dupa ace'a se cântara duete, tertiete si quartete. Bert'a aveá vóce placuta; dlu Javelinu cântá bassurile cu o vóce căm aspra, cá-si persón'a s'a; dinsulu erá si in cantecu cá-si in altele plecatu a dominá tóta lumea, Unchiulu Onoriu faceá barytonulu. dar' organulu seu mēraitoriu si o grimasa nedescriptibila, de care nici-odata nu se poteá ferí la notele cele mai inalte, far' fi facutu specialminte aptu de a interpretá operele comice.

Ce privesce pe dóm'n'a Javelinu, ea cântá falsu, séu mai bine dísu, nu cântá de locu, fiindu intr'acést'a impiedecata prin o mare voia de-a ride in continuu. chiar' si fàrà de nici unu motivu, care aplecare i-i erá o slabitiunea dela nascere.

Enricu fú rogatu a se jocá si cu hobo'a — Ari'a leaganului, care o esecută si care erá compositiunea

lui propria, emontiuná adêncu tóta asistintia, ce inse nu impedecá pe dóm'n'a Javelinu de-a erumpe la fine in hohotu, de-sí acést'a aria o emontiuná si pe ea fórte multu, — dar' slabitiunea i-erá mai tare decátu dens'a.

Enricu observá, dreptu recompensatiune, cá Bert'a priviá la dñsulu, cu frumosii ei ochi puçinu-lacramandi, cu interesare si atentiune de totu particularie, ce vanitatea lui apoi si-o tradusé astfelu: — „Tenerulu acést'a intru-adeveru nu e uritu, — óre se fia intru-adeveru iegariu?!“

Erá tardíu si Enricu nu voia a se departá fàrà de a fi predatu Bertei carticic'a; dar' cum se-o póta face acést'a in presintia parintiloru ei? In fine nevoiendu a fi indiscretu, erá se-si iaie remasu bunu dela familia, cându dlu Javelinu secundatu de soçi'a s'a si de unchiulu Onoriu, 'lu rogá se mai cânte vre-o piesa. Enricu se scusá la inceputu pretestându tempulu inaintatu; dar' Bert'a, privindu la dñsulu, i-i diše incetu: „Cântati, domnule iegariu, toti ve rogamu.“

— Alegeti domni'a-vóstra pies'a, domnióira, eu sum fórte fericitu de a ve fi cu ascultare.

— Ba, domni'a-vóstra sciti mai bine decátu mine, ce ve convine mai bine vócei.

Enricu puse inaintea ei romañ'a de *Lalla-Ruck*:

Cându stéu'a depre ceriu

Neacoperitu cu velu

Strabate 'n nóptea adenca...

— Suntemu prea aprópe, intrerupse aci Javelinu, — e unu toietu asurdítoria; se mergemu in fundulu salonulu.

Enricu si Bert'a remasera ast'felu câtu-v'a tempu singuri la piano. — Cându dñsulu ajunsé la aceste cuvinte: Destinú si-a nóstra sórte aici ni-se unescu. Bu cautu cu doru la tine, cá-ci tainicu te iubescu!.. vócea i-i tremurá mai tare decátu indatinatu, si dñsulu observá cá si Bert'a inca se emontiuná prin aceste cuvinte si 'si pierdú din sigurantia cu care jocá mai inainte la pianu.

Amendoi eráu 'cu spatele catra Javelinesci, cari 'si manifestáu admiratiunea intr'unu modu destulu de sgomotosu, pâna-ce Bert'a 'si dá tóta osteneł'a a tiené deschisa romañ'a, care se inchideá in totu minutulu.

Enricu profitá de acést'a retragere in care se aflá cu Bert'a si-i diše aceste'a:

— Acestu studiu, ce se inchide in totu minutulu, ne impedeca multu urmarea cântului, — trebue se-lu retiènemu cu cev'a.

Si punéndu pe partea de josu a romañei „Imitatiunea“ — diše incetu: „Dela dlu Polyphemu, domnióira.“

A dóu'a strofa lasá multu de doritu in privintia acompaniamentului; Enricu insusi aflá de bene a-si silu o tusa de unu momentu pentru-cá se-si póta recáscigá cumpetulu.

Bert'a inrosi si emotionata ascunsé iute carticic'a; Enricu si-asiediá hobo'a si pfelese musicalí si multie-mindu Javelinesciloru pentru bun'a primire, se departá

Eca ce contineá biletulu furisiatu in „Imitatiunea“

— „Déca e o fericire pentru domni'a-vóstra a ve regasi carticic'a, la care tièneti atátu de multu, pentru mine inca ar' fi o fericire a reintrá in posesiunea epistol'ei tólei, pre care o suflare de vèntu mi-o apucá din mână spre a o duce si depune pe balconulu domniei-vóstre. Indrasnescu dara a sperá, cá precum ve dáu eu ast'ast' pretiós'a dv. carticica, totu ast'felu si domni'a-vóstra nu veti intardiá a ve folosi de prim'a ocasiune, spa a-mi redá epistol'a; — si déca iegariulu ar' poté af

ocasiune, se mai veniã inca-odata la domni'a-võstra, — acést'a l'ar' face cu multu mai fericitu, decâtu indrasnesce se ve descopere acel'a, care 'si-depune la petiõ-rele dv. omãgiulu respectuosulu'ui seu devotamentu.

Enricu Ronvray (Polyphemu)"

A dou'a di Enricu fũ silitu se parasésca Berckulu, chiamatu de afaceri familiare, cari nu suferiãu intardiãre.

Elu plecã cu anim'a trista, 'lu mângaiã totusiu cugetulu, cã nu preste multu va reveni la acestu prundusiu, care acum erã atãtu de atragatoriu pentru densulu.

Dorere! absentii nici-odata n'au cuventu; si pâna-ce dinsulu invetiã din tóta poterea momentulu re'ntorcerei, la cascior'a Leblanc evenemintele luara unu cursu de totu contrariu dorintieloru si sperantieloru s'ale.

(Va urmã.)

Egalitatea.

Intr'un'a ospetaria

Poporu multu s'a adunatu...

De pierdutu? ... n'are nemic'a. —

Cu-atãtu mai multu de predatu.

Egalitatea traiésca!

Resunã din gur'a loru...

La olalta benchetéza

Plugariu, meseru, dõmnisioru.

In curtea de-ospetaria,

Dintr'unu frumosu ecuipagiu,

Doi lacã cu liberã

Redica pe-unu coconasiu

Si cum intrara in sala,

Cu ochii toti 'lu ficsã

Sõrtea nõstra uu-i egalã!...

Ei inceperu a strigã.

Aveti dreptu voi fratiõre!

Voinici veseli, tari, frumosi!...

Ologu sum de mãni, petiõre,

Sf voi intregi, sanetosi.

Datf mi manurile võstre

Sf petiõre — ah de-a amblã!...

Ve juru, remanu golu de tã,

Adi ve 'mpartu averea mea;

Decãtu o domnia

Slaba si-impotentu,

Mai bine robã

Tare si-imponentu...

'Ti dee Domnedieu

Dragu poporulu mieu!

J.

Viõre si Scanteiutie.

Femei'a selbatecului este o vita de munca; femei'a turca unu animalu de luxu; femei'a europená unu animalu pentru dõue scopuri.

Femei'a perduta nu vede in femei'a onesta decâtu o oglinda care-i aréta sbãrciturile ei; de turbare ar' vré s'o sfarime.

Soci'a ti-a adusu desonõrea in casa? — Põte cã luãndu-o ai fostu celu de antaiu care a desozoratu-o!

Femei'a din soçietate cu greu remane femei'a soçialulu seu.

Nu luã de soçiu unu lenesiu: elu va gast totu-de-a-u-n'a cã cas'a este reu tienuta si femei'a neplacuta.

O femei'a neintielésa este ace'a, care nu intielege pe cealalte.

Din egoismu õmenii au facutu legi mai aspre pentru femei; ei nu vedu, cã prin acést'a o punu mai pre susu de densii.

O urare la nascerea unui copil. — In Industanu, cându se nasce unu copil, preotulu lui Budha i adreséza urarea urmatõre:

"Copile, tu intri in viétia plangédu, pe candu cei cari suntu in giurulu teu ridu. Fã se traiesci ast'feliu incãtu morindu se suridi, pe cându ceialalti voru plãnge in giurulu teu."

Nu face, ca ti se face! e unu proverbu ce-si gasesce adese-ori aplicarea, mai cu séma in casnicii...

Ganisé, negutiatoriu de coloniale si delicatose, a surprinsu pre nevésa-s'a bruna si frumõsa cu principalulu seu baiatu de pralalie.

In urm'a procesulu verbalu facutu de comisariulu despartîrei, afacerea a fostu adusa neaperatu inaintea Tribunalulu co-rectionalu.

La apelulu nominalu respundu amendoi soçii.

Presiedintele, catra reclamantu: Faptele de cari te plãngi suntu in destulu de constatate; de ace'a te invitã se fii fõrte scurtu in explicatiunile d-t'ale.

Reclamantulu: Chiar' dëca asiã vré se fii lungu, ce asiã poté se ve spui altu, decâtu cã avendu trebuintia de unu contabilu care se-mi tfe registrele, mi s'a recomandat unulu, pe care nevés't'a mea l'a gasitu fõrte pe placulu ei, si...

Presiedintele: Scimu ce s'a intemplat in urma.

Reclamantulu: O! nu sciti nimien! inchipuiti-ve cã nu erã dî dela Domnedieu se nu-lu poffescu la mësã cu mine. De mergeãm la teatru, 'lu luãm totu-de-a-un'a cu noi. Elu erã nelipsitu din tôte petrekerile nõstre. Vedeti ce omu bunu m'a la atu Domnedieu.

Presiedintele: Tribunalulu constatã in adeveru cã ai fostu fõrte bunu cu elu.

Reclamantulu: Si nevés't'a mea...

Presiedintele: Nevés't'a d-t'ale mai alesu.

Reclamantulu: este o miserabila, o infana.

Presiedintele: Liniscesce-te tã se va face dreptate.

Reclamantulu: Dreptate? Ce-mi para mie de dreptate! Sciu cã o se-o bagati la pusicarie; si apoi? Nu suntu multiãmtu numai cu atãtu. Asiã vré altu-cev'a...

Presiedintele catra prevenita: Ce ai se dñci in privintia fapteloru ce tã se imputa? Pentru ce tã-ai insielatu barbatulu?

Prevenita, necajita: Me rogu, se-mi fia cu irtatiune; d-võstra nu sciti ce s'a petrecutu mai inainte. Ia se vi-o spunu eu. Uite ce bilete dulci primiã barbatielulu meu de pe la clientele pralaliei...

Si intorcõdu-se catra reclamantu care se rosise la faciã f-i dîse:

— Ia se vedemu, o se ai indrasnéla, nepricopsitul, se tagaduesci cã me-ai insielatu cu alt'a?

Biletulu dîceã:

Scumpulu meu porumbelu!

Vino se prandiesci mãne la mine. Ne vomu gingiuli tóta diulic'a cã nisce porumbei.

Nu uitã se iéi cu tine comptulu proprietariulu si se-lu achiti. Ori unde me intelnescu mi-lu cere, si tu scii cã paralele ce 'mi dãse pentru tine le-am papatu de multu. Ai fostu totu-de-a-un'a asiã de delicatu!

Remai a t'a iubita porumbitia

Lin'a.

Prevenita, cu unu aeru de triumfu: Indrasnesci se mai dîci cev'a acum, draga barbatiele?

Reclamantulu, a parte: Cum dracu o fi datu ea preste scri-sõre?

Presiedintele, catra reclamantu: Mai ai cev'a de spusu Tribunalulu? [Ganisée tace cã pamentulu.] Te intrebu inca odata dëca mai ai se spui cev'a Tribunalulu?

Ganisée: Sii ce domnule presiedinte, nu mai am nici o pretentie si-mi retragu plãngerea: éca ce aveãm de spusu!

Cuculu in Ianuariu. Scen'a se petrecu in Moldov'a. Unulu din adjutantiu lui Voda Sturza — celu mai nobilu si celu mai desceptu din toti — iubiã pe nevés't'a unui boeriu mare, care numai desceptu nu erã. Totusi bietulu boeriu aflãse cev'a pe socotéla nevestei s'ale si voiã se plece din Iasi. Ceru deci lui Vod'a o prefectura in tiér'a de josu si cu tóta opositiunea adjutantulu,

Sturdza i-o dele. Cum se face adjutantulu se-si aduca iubit'a ér' la Iasi? Imaginà urmatoriulu incidentu si insarcinà prin o scrisóre pe soçia boeriului, cá se-lu in-sceneze in capital'a judetiului. Erá in Ianuaru dupa gerulu bobotezii. Cocón'a chieinë pe la inserate pre unu țiganu, care imită glasulu dobitóceloru si fluera cá paserile, ast'feliu s'ar' fi juratu cá lupu séu priveghiatóre era. — Se te sui in ulmulu de lãnga pridvoru Danciule, i spuse cocón'a, si se cânti cá cuculu, pâna cându ti-oiu trãmite eu veste se taci. Țiganulu se ascunsè in ulmulu plinu de zapada si cându innoptà bine incepù. Cocón'a esí prin pridvoru si ascultà nitielu, intra in casa si fórte nataralu ea disè boeriului: — Vizeza, Domnedieu se me ierte, descépta suntu, dér' punu mân'a in focu, cá am auditu cuculu, — frate, disè boeriulu cuculu pe gerulu bobotezii? — Nu sciu, dar' macaru vinà d.-t'a se vedi. Eu me-voiu fi insielatu. Esira afara amendoi. Țiganulu diceá mereu la intervale egale: cucu! cucu! — Mare esti Dómne, disè boeriulu; ai dreptate fratico, cuculu e. — Reintrara in odaia si in raportulu ce trãmiteá lui Vod'a, boeriulu prefectu adausè si urmatóriele rënduri: „pe lãnga acestea mai me invrednicescu a spune Mariei Tale si o mare minunatia: pe la noi, pe aci, cânta cuculu.“ Raportulu veni la Vod'a; Sturdza 'lu cetesce si nu-i vine a crede. Cuculu in Ghenarie. Chiamá indatu unu adjutantulu. La minutu, disè Vod'a, se trãmite stafeta cu destituirea prefectului C... Ia audi, nebululu se-i cânte cuculu in gerulu bobotezii. Dati-lu afara pe naucu, afara! Boeriulu se întorse la Iasi si amorulu tinerei si frumósei s'ale soçie cu adjutantulu domnescu incepù érasí si mai fericitu cá înainte. Gionu.

O placuta anecdota. — Principele Krapotkin, cunoscutu prin ideile si amesteculu seu in societatile si cluburile socialiste, aveá unu modu cu totulu partíulariu de-a face pomana, pe candu se aflá la Genev'a, compatriótiloru sei in nenorocire.

Unulu din ei, care se aflá într'o stare completa de miserie, se tiéne necontenitu dupa densulu; principele se temé cá este unu spionu rusu. Aducându-si aminte d.-unu articulu din legile in vigóre in Genev'a, la antai'a întâlnire cu omulu seu, l-i administréza o pareche de palme care ar' fi potutu se restórne chiar' statu'a ducelui de Brunswick.

Proscrisulu se revoltá; principele inse punendu-i in mâna o piesa de dóuce-dieci franci l-i díce:

— Eca amiculu meu, eca sum'a la care voiu fi condamnatu. Mai bine se profiti d.-t'a decâtu cantonulu Genevei. Ori de câte ori vei avé trebuintia de-unu napoleon, n'ai de câtu se vfi se me gasesci.

Paz'a buna pazesce primejd'a rea.

— Ah! Tinco, m'am prapaditu,
Am unu junghiu afurisitu,
Me tiéne in pieptu si-in spate
De me vaietu cá de mórte;
Doi doctori m'au cautatu
Venduse mi-au aplicatu
Si plastore mi-au facutu,
Dér' inca nu mi-a trecut.
— Bie u Ghi'ia a-inmarmuritu!
'Lu vedi, par'cá e uimitu,
Si in tóte partile-alérge
Vediéndu cá nu e de siéga.

— Bietulu Ghitia-aveá dreptate
Cându ne vedeá decoltate;
Mereu elu te sfatuiá,
Cu-alta rochia a te imbracă;
Ér' tu nu l'ai ascultat,
Si cá nebuna ai plecatu
Intr'o mantila de véra
Fără se vedi cá e iarna,
Si tu acum patimesci,
Si pe Ghiti'a 'lu machnesci.
Dee Domnulu se te intramezi
Si-acum se te regulezi:
Se-asculti pe barbatulu teu,
Cá nu te invétia la reu.

A. Mavrus.

Diverse.

Casa pentru ajutoriulu scóleloru s'a infintiatu in Bucuresci, cu scopu de a primí si administrá donatiunile pentru propasirea scóleloru. — Administratiunea averei cassei scóleloru se incredintiéza unui consiliu de administratia si de supraveghere, compusu din: ministrulu instructiunii publice, cá presiedinte, presiedintele inaltei curti de cassatiune, guvernatoriulu bancei nationale, rectorii universitatiloru, presiedintele Academiei romane, si directorulu cassei de depuneri. — Membrii acestui consiliu nu primescu nici o retributiune. Consiliulu va administrá averea cassei scóleloru dupa prescriptiunile legei de contabilitate a statulu.

Biliardu geograficu. — O nóua inventiune, facuta de D. de Sainte-Marie, din telegrafele de la Lyon, are se apara la Montpellier. Acésta inventiune consta intr'unu biliardu cu ajutoriulu carui copilulu prin jocuri invétia in câte've d'ile geografía Franciei, primele regale ale aritmeticei, cetirea diferiteloru feliori de scrieri si obiceiulu de a cautá in dictionarie.

Unu orasiu vechiu romanu s'a descoperitu in Bavaria, acolo unde se incepe meterezulu faimosu, pe care Romanii 'lu redicase in potriv'a invasiuniloru germane, dela Ratisbona pana la Colonia. Langa orasiulu acésta, Abussina de Leutenger, se gasesce si o fortaretia romana, carea se dice cá e mai insemnata decâtu faimos'a Saalburg, in Taunus Castrum, de aceasi origine si care de multa vreme este unu locu de pelerinagiu pentru archeologi.

O statua de pétra de dimensiuni colosale, care reprezenta pre dieiti'a apei, — au descoperitu directorele si mai multi profesori ai museului nationalu din Mecsico.

Acestu monolitu mesura 7 metri de inaltime, 3 metri 80 largime si 1 metru 50 de grosime. E statu'a cea mai mare ce s'a cunoscutu pana acumu in archeologia azteca. Dimensiunile s'ale aréta, dupa spusele inventiatiloru, cá ea represinta o divinitate de antáulu ordinu printre tóte cele ce posedeau Indieni, si cá era de sicuru un'a din cele mai cunoscute si din cele mai adorate printre poporatiunile din Anahuacu.

Acésta statua va fi transportata in museulu nationalu din Mecsico.

Ce'a ce póte scrie unu omu. Intre hartiele lasate de unu scrietoriu care a muritu la Berlinu, in vârsta de 74 ani, se gasesce si urmatórea statistica, scrisa de mân'a s'a propria privitóre la ostenitóre s'a activitate. Acestu cancelistu a scrisu in tempu de 48 ani fara intrerumpere si numera in totalu 15,000 díle de lucru, cu câte 10 cóle pe dí, ce'a ce face 150,000 cóle séu 600,000 facie. Numerându numai 24 linii pe pagina, elu a scrisu 14,000,000 rënduri, séu 170 milióne de silabe, séu o jumetate miliard de litere. Cólele intrebuintiate de densulu, puse un'a preste alt'a, s'ar' redicá mai susu decâtu palatulu statulu major din Berlinu, puse un'a lãnga alt'a ar' face o siosea de hartie, dela Berlinu la Magdeburg. Faptulu celu mai interesantu inse e cá scrietoriulu si-a petrecutu dóue luni din viétia s'a muindu condeiulu in calamari; cernél'a ce a intrebuintiatu-o in totu acestu tempu ar' poté umplea o bute.

Idea practica a unui viitoriu doctoru. — Unu studente din Philadelphia, díce *Curierulu Statelorú Unite*, si-a facutu unu sacu dintr'o piele de omu. Pielea a fostu tabacata si lucrata intr'o marochinarie. Ea séména cu o bucata fina de marochina, si nime, vediéndu-o, n'ar poté se-si inchipuésca cá a fostu odata pielea unui

omu. Studintele a luat dela ô mēsa de disectiune acēsta piele, carea acoperea corpulu unui negru. Ea a fostu estrasa intr'o singura bucata de pe pieptu, umeri, si o parte a bratielor si a petiōloru acestu oribilu trup a fostu datu pe mân'a tabaciloru acum cinci-spre-diece dile. Ea a fostu supuse acelu'asi tratamentu ca si pielea dobitōceloru si marochinari'a a facutu dintrēns'a unu sacu elegantu care va servi de farmacie portativa viitoriulu medicu.

O fēta soldatu. — O fēta din comun'a Vergigny [Yonne] d.-siōr'a Julie Jussot, a fostu inscrisa in registrele starii civile sub numele masculinu de Jules Jussot. Acēsta fēta care are dōu-dieci de ani, face parte din list'a tragerii la sorti, care se va face la Saint-Florentin la 3 Februaru viitoru. Ea a cerutu se i se faca onōrea de-a portā drapelulu conserisiloru.

O academiā de bucatarese. — Esista la Berlinu o academiā destinata se formeze bucatarese perfecte ale caror'a studii teoretice si practice tiēnu cinci luni si se termina printr'unu cōmuniu publicu, la care toti cunoscatori culinari din Berlinu se grabescu de-a luā parte, intr'unu scopu criticu, bine intielu.

Unu nou cursu s'a deschisu la 2 Januariu si a intr'unutu mai multu de 140 de elevi. Cursulu cuprinde trei diviziuni: acea a bucatareloru specialiste, acea a bucatareloru de birturi si acea a bucatareloru profesōre.

Temperanti'a la Bristolu. — Unu recensimentu cu totulu nou s'a facutu de curēndu la Bristolu, unulu din porturile cele mai insemnate ale Marei Britanii.

O societate de temperanti'a a voitū se cunōsca numerulu locuitoriloru cari beāu beuturi spirituōse, si a asediatu intr'o Sambata sēr'a, privighiatori la intrarea tuturoru cārciumelor si taverneloru.

Resultatulu n'a potutu se dee o ideia prea inalta despre sobrietatea locuitoriloru din Bristolu.

Acestu orasiu numera o poporatiune de 200,000 suflete si intr'o singura sēra 100,000 persōne de amendōne seceale au trecutū pragulu debitelorū de beuturi spirituōse.

Scena americana. — Erā mare balu de sateni la Bowlett's Creek [Texas.] De-odata usi'a se deschise cu scōmotu, lasandu se intru doi ômeni din care unulu erā Frank Bullington esq., cetatianu fōrte stimatu din vecinatate. Noii venitū au strigatu cā li se facuse insult'a de-a nu fi invitati si cā erāu otariti se faca „se jōce“ tōta adunarea. Unulu din comisariu balului, John Troupe esq., care erā de-asemenea unu personagiū fōrte insemnatu a protestatu in contr'a acesteia intrari, si Bullington i-a trasu o lovitura de pistolu in peptu. Stroupe s'a pusu atunci se esecute o serie de inventuri vertiginōse de repeditiune, strigēndu in mai multe rēnduri: „Se-lu ia dracu! m'a ucisu!“ In acel'asiu tempu elu trageā lovituri de revolveru in drēpt'a si in stēnga si fārā a încetā de a se inverti, pâna in momentulu cāndu a caditū mortu. Acestu incidēntu a aruncatu o mare recēla in adunare. Joculu a fostu suspendatu in tempu de unu sferu de ceasu, si chiar' dupa ce s'a rēnceputu, n'a mai avutu acei'asi viociune cā mai inainte. — Bullington a scapatu cu fug'a.

Escentritati americane. — Din America ne vinu escentritati cele mai curiōse; ēca un'a povestita de Gazeta tribunaleloru: „Unu negustoriu grecu, pe care pretenii sei 'lu credeāu neinsuratu, a moritū acum cātev'a luni la New-York, lasandu unu testamentu prin care ordonā cā averea s'a evaluata la 1,200,000 dolari se fia impartita intr'unu modu egalū intre cele patru femei ale s'ale. Testatoriulu esplicā intr'unu codicilū cā ambitiunea s'a cea mare a fostu in mai totu-de-a-un'a ace'a de-a aveā urmasi frumosi si sdraveni si cā in nesicuranti'a rezultatelorū ce se potēdu dobāndi prin incrucsiarea sāngelui seu cu acelu alu cutarei sēu cutarei rase elu luāse, pentru a face esperintie, patru femei, o francesca, o englesca, o germana si o spaniola.

Pentru cā nici un'a dintr'ēsele se nu pōta revindēca mai târdu prioritatea, cele patru casatori au fostu celebrate in ace'a-si di — 16 Novembere 1870 — in diferite apartamente ale otelului unde negociantulu locuā atunci. Barbatulu le prevestise pe fiecare cā va fi silitu se lipsēca cātev'a septemani dupa casatorie si elu 'si petrecū tempulu pretinsei s'ale caletorii cu instalatulu celoru patru gospodarii ale s'ale sub diferite nume, in totu atātea

cuartire ale orasiului. Desele caletorii necesitate de afacerile s'ale erāu vecinicu pretestulu pe care 'lu invocā pe lānga trei din societate s'ale pe cāndu petreceā cu a patr'a. Elu petreceā ast'felu cāte unu trimestru cu fia-care si numai dupa mōrtea s'a vedu-vile lui nemangaiate au aflatu cā erāu patru la numeru.

Loteriile de ori ce felu suntū oprite in tōta Romania'a. Guvernulu, dupa art. I. pōte autorisā loterii de obiectele mobile numai pentru scopuri de binefacere, sēu numai in vedere de a incuragiā artele. Se socotescu loterii si cā atari suntū interdise: vendiarile prin tragere la sorti de imobile, de mobile sēu de marfuri; vendiarile, cari ofera si primescu beneficii datorite norocului, si in genere ori-ce operatiuni prezentate publicului si cari l'ar' face se speru intr'unu cāstigu datoritu norocului. Se va pedepsi cu pedepsele prevediute in art. 350 ori-ce contraventiune la cele oprite prin acēsta lege. Dupa acel'asiu articulu se voru pedepsi autorii, intreprindiatorii, sēu agentii de loterii romane ori straine sēu de operatiuni, ce suntū asemenate cu loteriile; mai departe acei'a, cari voru negociā, distribui sēu imprasciā in publicu, prin ori-ce mijlōce, bilete sēu liste ori anuciuri de loterii neautorisate si cei ce voru anuciā prin diare, prin afisie sēu voru vesti in publicu, in ori-ce modu, fiinti'a sēu folōsele vre-unei loterii neautorisate din tiēra ori din strainatate; in fine cei ce voru introduce in tiēra bilete, liste sēu anuciuri de loterii din strainatate. Dirigintele ori-carui oficiu postalū va opri ori-ce bilete, anuciuri sēu liste de loterii neautorisate, sub banda ori plicuri deschise si le va inaintā procurorului respectivu.

† **Necrologu.** Veronic'a Olteanu nasc. Brehariu cā soția; Virgiliu, Lucreti'a, Aureliu, Joanu, Emili'a si Regina cā fii si fiice; Vasiliu Olteanu cā frate; Teodoru Breharia cā socru; Vasiliu Brehariu si soția, Gregoriu Brehariu si soția, Alexandru Brehariu si soția, Quintiliu Brehariu, Cristin'a Brehariu maritata Hodosiu, Clara Brehariu maritata Muresianu, cā afini si afine, Nicolau Jenei parochu in Lon'a cā afinu — cu anima frānta de grea dorere aduca la trista cunoscintia, cumcā JOANU OLTEANU protopopu greco-cat. si parochulu Ciceu-Cristurului in 6 martiu a. c. la 3 ôre demanētū dupa unu morbu consumatoriu — typhus — in alu 49-lea anu alu vietiei s'ale pline de activitate, si 24-lea a fericitei casatoriei si-a datu sufletulu in mânăle Creatorelui. — Rema itiele pamentesi ale defunctului s'au astrucatu in santu-terēmulu greco-cat. din Ciceu-Cristuru la 8 martiu st. n. — celebrāndu Mgf. D. Vasiliu Popu canonicu din Gherla cu assistenti'a M. O. D. J. Georgiu spiritalu seminarialu si a tuturoru prootiloru din Tractulu Ciceu-Cristurului. Distins'a elocintia cu care pontificantele canonicu descriē vietia abundanta in merite pentru biserica, natiune si patria a defunctului si doliulu numerōsei familie remasa fārā spriginu in lume; stōrse lacrimi amara din ochii nu numai a poporului remasu fārā pastoriu, ci si din ochii tuturoru Romaniloru din giuru si a strainiloru inteligentii cari in butulu tempului nefavoritoru accuserā in numeru fōrte mare spre a petrece la eterna odichna remasitiele binemeritatului parochu si protopopu. — Fia-i tierin'a usiōra si memori'a etēnu-binecunventata!

Diece mii floreni suntū de inlocatu cā imprumutu cu % moderatu — pre scrisori de valōre, cambii binechizesiuite, aurarii si argintarii si pre intabulatiune primo-loco.

Scrisuri fonciare de-a bancei „Albin'a“ cu coupōnele pe 1 Aprilie a. c. se cumpera: celea de 100 fl. cu 102 fl., celea de 500 fl. cu 512 fl., si celea de 1000 fl. cu 1025 fl.

Actii de-a bancei „Albin'a“ se cauta spre cumperare — cu scadere de 2% din pretiulu originalu.

■ Pentru informatiuni mai de-aprōpe a se adresā la Redactiunea acestui diariu.